

عنوان مقاله:

سیاستگذاری جهت ارتقاء کیفیت آموزشی در آموزش و پرورش

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی توانمندسازی جامعه در حوزه مدیریت، اقتصاد، کارآفرینی و مهندسی فرهنگی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

ساناز فرهاد - دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی

غلامعلی احمدی - دانشیار/دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی

خلاصه مقاله:

آموزش و پرورش از مهمترین نهادهای اجتماعی می باشد. در واقع، کیفیت فعالیت سایر نهادهای اجتماعی تا اندازه زیادی به چگونگی عملکرد آموزش و پرورش بستگی دارد. کیفیت در حال حاضر یکی از محورهای اصلی همه مباحث آموزشی است و ارتقای آن مهمترین وظیفه وزارت آموزش و پرورش است. منظور از آموزش و پرورش در نوشتار حاضر همان آموزش و پرورش رسمی ای است که از دوره ابتدایی شروع و با اتمام دوره متوسطه به پایان می رسد و نهاد آموزش و پرورش کشور وظیفه اجرای آن را برعهده دارد. مفهوم کیفیت آموزشی شامل 4 بعد است که عبارتند از: کارکردها و فعالیتهای مدرسه از قبیل فرایند یاددهی- یادگیری دانش آموزان؛ معلمان و دست اندرکاران آموزشی؛ دانش آموزان و مخاطبین؛ امکانات و تجهیزات آموزشی. مشکلات اساسی آموزش و پرورش را می توان در دو گروه کلی (1- مشکلات بیرونی 2- مشکلات درونی) طبقه بندی کرد. در نوشتار حاضر راهکارهایی جهت حل مشکلات کنونی برای سیاستگذاری بهتر در نظام آموزشی و ارتقای کیفیت آن ارائه شده است. در بخش راهکارهای درون سازمانی، 44 راهکار ارائه شده است که آموزش و پرورش می تواند با تکیه بر مدیریت کارآمد و موثر آنها را اجرایی کرده و موجب ارتقای کیفیت خدمات آموزشی و پرورشی گردد. و در بخش راهکارهای برون سازمانی 13 راهکار ارائه گردیده است که نظام آموزشی می تواند با تعامل سازنده و دوجانبه با سایر نهادهای اجتماعی از جمله وزارتخانه های بهداشت، آموزش عالی و ورزش و جوانان آنها را اجرایی نماید.

کلمات کلیدی:

کیفیت، کیفیت آموزشی، سیاستگذاری، آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/638551>

